

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto	K 12—
pol leta	„ 6—
četrt leta	„ 3—
na mesec	„ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka peti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto	K 18—
pol leta	„ 9—
četrt leta	„ 4-50
na mesec	„ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—

Upravišтво: Knaflova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Protipostavne delegacije.

A. — Dunaj, 1. oktobra. Predsedstvo zveze socijalno-demokratskih državnih poslancev je sklenilo odpisati na predsedstvo parlamenta poziv, da skliče konferenco načelnikov strank, v kateri naj se obravnava o nepostavnem postopanju vlade, ki sklicuje avstrijske delegate, katerih mandatna doba je že v juliju potekla, ne da bi bili po državnem zboru nanovo izvoljeni. Oficialno se k temu pripominja, da bi taka konferenca ne bila dopustna, ker ne spada v delokrog načelnikov strank.

Češki deželni zbor.

A. — Praga, 1. oktobra. V nadaljni seji češkega deželnega zbora, ki se je vršila večeraj po dnevnem redu, katerega smo že svoj čas v našem listu priobčili, je stavil k drugi točki dnevnega reda, to je k prvemu branju vladne predloge o oprostitvi osebne dohodarine od deželnih dohod. dr. Skarda predlog, da naj se ta predlog izroči davčni komisiji, obstoječi iz 27 članov, od katerih jih pripada v vsako kurijo po 9, ki naj po dveh tednih svoje poročilo. K tretji točki dnevnega reda, to je prvo branje vladne predloge o spremembi deželnega reda, deželnega volilnega reda ter o uravnavi rabe obeh deželnih jezikov pri avtonomnih oblastih je stavil dr. Eppinger predlog, da naj se izroči ta predloga posebnemu odseku, obstoječemu iz 39 članov. V ta odsek voli vsaka kurija po 13 članov. Tudi ta odsek naj predloži v treh tednih svoje poročilo. Oba predloga sta bila sprejeta. — Ob 2. na 2 se je nadaljevala in so se vršile volitve v posamezne komisije, katerih izid je nato višji deželni maršal Lobkowitz naznanil. Končno je prosil višji deželni maršal prine Lobkowitz, da sme v imenu deželnega zbora častitati vladarju povodom njegove osemdesetletnice. Ob 2. uri 10 minut je bil konec seje. Prihodnja seja se naznani poslancem pismeno.

Šlezjski deželni zbor.

Opava, 1. oktobra. Šlezjski deželni zbor se je pečal v večerajšnji svoji seji s proračunom za deželni solski fond, za leto 1911, ki izkazuje 4 milijone primanjkljaja. Deželni zbor je sklenil, ta primanjkljaj pokriti iz deželnega domestikalnega fonda.

Volitve v posamezne komisije češkega deželnega zbora.

R. — Praga, 1. oktobra. Za predsednika nacionalno - politične komisije je bil izvoljen grof Clam - Martinic. Za podpredsednika sta izvoljena dr. Pacak in dr. Urban. Nacionalno - politična komisija bo imela v torek sejo. — V davčno komisijo je bil izvoljen za predsednika Nemeec dr. Hermann, za podpredsednika pa grof Deyn. Ta komisija ima prihodnji ponedeljek svojo prvo sejo.

Splošna in enaka volilna pravica v češkem deželnem zboru.

F. — Praga, 1. oktobra. »Narodni Listy« poročajo, da je pri večerajšnji

konferenci mladočeskkih deželnih poslancev poslanec Körner poročal, da z ozirom na to, da razven Mladočehov in radikalec ni nobene stranke v češkem deželnem zboru za uvedbo splošne, enake in tajne volilne pravice za češki deželni zbor, ni pričakovati, da bi ta volilna reforma pridrila. Zato je treba najprvo predlagati milejšo volilno reformo, ki naj se vsaj provizorično uveljavi.

Dalmatinske železnice.

R. — Dunaj, 1. oktobra. Dalmatinska državna poslanca Vuković in Tresić - Pavičić sta bila pri železniškem ministru Wrbi ter sta intervenirala v zadevi dalmatinskih železnic. Minister Wrba jima je odgovoril — kakor so se naše informacije že svoj čas glasile — da vlada še nima glede projekta čez Knin - Novi nobenega gotovega načrta, da tudi nič jasnega povedati ne more, ker pogajanja z ogrsko vlado še niso bila končana. Gotovo pa je, da se praga Pogojin-Arcano prav kmalu zida. To sta poslanca izvedela tudi pri ministrskem predsedniku baronu Bienerthu, pri katerem sta tudi intervenirala.

Nov generalni ravnatelj južne železnice.

F. — Dunaj, 1. oktobra. Dunajski sekijski šef v železniškem ministru, vitez Weber, bo prihodnje dni vpokojen. Kakor zagotovo izve poročevalec »Slov. Naroda« iz zanesljivih strani, se bo vršil v začetku oktobra občni zbor južne železnice, na katerem bo sekijski načelnik vitez Weber imenovan za generalnega ravnatelja južne železnice.

Spor med krščanskimi socijalki v nižjeavstrijskem deželnem zboru.

F. — Dunaj, 1. oktobra. Med krščansko - socijalnimi poslanci v nižjeavstrijskem deželnem zboru je prišlo večeraj do razdora in sicer med poslanci iz dežele in poslanci dunajskega mesta. Gre zato, da so dunajski poslanci proti deželnemu davku na pivo ter zahtevajo, od deželnega odbora, da umakne tozadevni predlog, dočim se poslanci z dežele zavzemajo za ta predlog.

Razmerje med Srbijo in Avstrijo.

S. — Dunaj, 1. oktobra. Avstrijski poslanik na srbskem dvoru grof Forgach je bil sprejet večeraj od cesarja v daljši avdijenci, v kateri je vladarju jako obširno poročal o političnem razmerju med Avstrijo in Srbijo. Te politične razmere niso po navedbi grofa Forgacha — kakor je izvedel dunajski poročevalec »Slovenskega Naroda« iz jako verodostojnega vira — nikakor tako korektna, kakor bi bilo želeli. Zlasti da v Srbiji vlada med političnimi krogi velika nevolja napram avstrijski politiki in da se zaradi vohunstva aretira vsakovrstne ljudi, n. pr. trgovce, trgovske potnike, izletnike itd., da se pa je sum vohunstva vsakokrat še izkazal za neopravičenega. Grof Forgach je tudi priporočal, kakor se zatrjuje, veliko

opreznost avstrijskih vojaških krogov napram vohunstvu nasproti Srbiji in je tozadevno izdal že najvišji cesarjev ukaz, v katerem se častnikom ukazuje, vzdržati se glede Srbije vsake radovednosti in vsake akcije, ki bi mogla biti tolmačena za vohunstvo. Zatrjuje se, da bo avstrijska vlada intervenirala v Belgradu in posredovala v tem smislu, da se medsebojno razmerje med obema državama kolikor mogoče ublaži.

Sestanek grofa Aehrenthala s San Giulianom.

A. — Turin, 1. oktobra. Avstrijski minister zunanjih zadev grof Aehrenthal in italijanski minister zunanjih zadev San Giuliano sta se večeraj odpeljala iz Turina v Racconigi, kamor sta prišla proti poldnev. Grof Aehrenthal je bil od italijanskega kralja presrečno sprejet. Grof Aehrenthal je izročil italijanskemu kralju lastnoročno zahvalno pismo avstrijskega cesarja; v katerem se mu ta zahvaljuje za častitke povodom osemdesetletnice. — Nato je bila pri italijanskemu kralju kratka pojedina, pri kateri je italijanski kralj jako prijazno občeval z grofom Aehrenthalom in njegovim mnogoštevilnim avstrijskim spremstvom. Ob 4. popoldan sta se oba ministra vrnila v Turin. Zvečer je bil v Turinu diner, h kateremu je bilo povabljenno spremstvo obeh ministrov ter številni politiki in diplomati.

Q. — Rim, 1. oktobra. Konservativno glasilo »Popolo Romano« piše, da je obisk avstrijskega ministra zunanjih zadev grofa Aehrenthala nov dokaz, kako presrečne so vezi med obema držav. in da je ta obisk za obe državi v političnem in narodno - gospodarskem oziru smatrati za jako pomirjevalen. Zadnji sledovi nesporazumljenja so izginili.

Kolera na Ogrskem.

F. — Budimpešta, 1. oktobra. Iz Mohača javljajo, da tamkaj zopet divja kolera s podvojeno silo. Od večeraj na danes je zopet obolelo na kolero pet oseb.

Kolera na Moravskem.

Brno, 1. oktobra. Mestni fizikat je izdal komunike, v katerem izjavlja, da se je slučaj, ki mu je bil javljen kot kolerasumljiv, odnosno da se je bolezen bolnika, ki je bil sprejet v bolnico, izkazala kot navadna črevesna bolezen in da o kolero ne more biti govora. Bakteriološka preiskava je namreč dagnala popolnoma negativen rezultat.

Podražanje šivil.

S. — Dunaj, 1. oktobra. Nižjeavstrijsko obrtno društvo, centralna zveza avstrijskih trgovcev, gremij dunajskih trgovcev, društvo potujočih trgovcev, moravsko obrtno društvo, obrtna zveza, dunajska zveza obrtnih zadrug, centralna zveza avstrijskih mesarjev, nižjeavstrijska gostilničarska zadruga, državna zveza avstrijskih hotelirjev, gremij dunajskih hotelirjev, centralna zveza državnih uradnikov, državna organizacija go-

spodinj, organizacija privatnih nastavlencev in društvo »Srednji stan« so izdali večeraj poziv, v katerem se poudarja, da je draginja mesa postala v Avstriji zelo nevarna in preteča napredovanju prebivalstva. V tem pozivu se obračajo tudi proti agrarcem in njih zahtevam, in zahtevajo, da se uvoz tuje živine popolnoma prepove, akoravno je že s tem otežkočen, da je določena sedaj carina za vsak kilogram s 30 vinarji. Te organizacije pozivljajo prebivalce avstrijskih mest in trgov, brez razlike narodnosti in političnega prepričanja, da naj organizacija začne oster boj za doseg prostega uvoza mesa. Obenem se pozivljajo, da naj se vsi avstrijski mestni sloji udeležijo demonstrativnih shodov in zborovanj, ki se bodo vršila v prihodnjih dneh proti podražanju mesa, torej tudi socijalnodemokratskih.

Zdravstvene razmere v Brnu.

Brno, 1. oktobra. Okrajno glavarstvo je iz sanitarnih ozirnov dalo preslikati mnogo hiš v predmestju in okolici. V nekem predmestju je našlo take sanitarne razmere, da so morali iz cele vrste hiš prebivalstvo deložirati. Zaprli so pri tem celo eno gostilno.

Afera škofa Parvay pred imunitetnim odsekom.

Budimpešta, 1. oktobra. Poslanec Kenedy bo zadevo zabranitve izvrševanja poslanskega posla po dveh duhovnikih spravil kot kršenje poslanske imunitete pred imunitetni odsek.

Romunsko - turška vojaška konvencija.

Berolin, 1. oktobra. »Berliner Tagblatt« poroča iz Carigrada, da je večeraj veliki vezir Hakki - paša podpisal romunsko - turško vojaško pogodbo. — V dunajskih političnih krogih se dvomi, da bi se bilo to zgodilo.

Blazen častnik v vlaku.

F. — Dunaj, 1. oktobra. V večerajšnjem brzovlaku, ki odpelje ob 11. dopoldne z Dunaja, se je pripetil jako razburljiv dogodek. V nekem kupeju II. razreda je sedel poštni komisar Müller in poleg njega še en gospod in ena dama. Le-tam se je pridružil tudi poročnik 12. ulanskega polka z imenom Hegedisc, kateri je začel brez povoda rezati preprogo ob oknu. Poštni komisar Müller ga je vsled tega opozoril na njegovo nedostojno vedenje in radi tega se je poročnik takoj vrgel z nožem nanj ter mu prizadejal na glavi nevarne poškodbe. Dama je vsled tega zakričala in zato se je poročnik vrgel tudi na njo in jo hotel z nožem obdelavati, k sreči jo pa ni zadel. Med tem časom se je posrečilo tretjemu sopotniku potegniti za rešilni signal, vstaviti vlak in sklicati kondukterje skupaj. Kondukterji so se vrgli nad poročnika in ga spravili na tla ter tam takoj spoznali, da je poročnik blazen.

Slovansko gibanje.

Naj se sodi o slovanskem gibanju tako ali drugače, eno se mora priznati, da se je misel slovanske vzajemnosti v zadnjih desetletjih vsestransko poglobila in prodrla že v najširše mase med posamnimi slovanskimi narodi.

Kakor ob rojstvu slovanske ideje, tako so tudi sedaj še vedno na čelu slovanskega gibanja sinovi Libuše — Čehi.

Z njimi ob boku korakajo Jugoslovani, ki so poleg najnavdušenejši zagovorniki slovanske vzajemnosti.

Med Rusi so bili nositelji slovanske ideje v šestdesetih in sedemdesetih letih preteklega stoletja najboljše duhovi naroda ruskega slovanofili, na čelu jim Akzakov in Homjakov.

Toda njihova slovanska ideja je bila še motna in neočiščena, ker je slovanstvo preveč identificirala s pravoslavljem.

Razen tega je bila slovanska ideja preveč last izbranih krogov, za to tudi ni imela pristopa v široke ljudske plasti.

Sele ko je absolutizem dogospodaril tudi na Ruskem in se umaknil, četudi samo navidezno konstitucionalizmu, so se vrata odprla slovanski ideji tudi v širše sloje ruskega naroda.

Res je sicer, da imajo sedaj glavno besedo v Rusiji, kar se tiče slovanskega gibanja, stari slovanofili, toda njih vpliv izginja polagoma in na njih mesto stopajo pristaši novoslovanske ideje, ki proglašajo bratstvo, ravnopravnost in svobodo vseh slovanskih narodov za temeljna načela slovanskega gibanja.

Rusija je ogromna, široke ljudske mase so še nezavedne, zato se ni nadejati, da bi ideje, ki jih propagirajo pripadniki novoslovanstva, brzo prodrle v srce naroda ruskega.

Toda že z dosedanjimi uspehi slovanskega gibanja na Ruskem smo lahko zadovoljni.

Slovanskemu gibanju gre zasluga, da je sokolska ideja našla rodovitna tla tudi na Ruskem in da se je sokolski sistem uvedel v vse ruske šole.

To je kolosalen uspeh, katerega pomen bomo lahko presojali šele, ko se bodo pokazali plodovi.

Najdalje so se protivili sprejeti ideji slovanske vzajemnosti Poljaki.

Ko so že vsi ostali slovanski narodi spoznali, da je edini spas slovanstva pred vedno naraščajočim prodiranjem nemškega življa čim najtesnejša združitev vseh slovanskih plemen, so Poljaki stali ob strani ter prezirljivo zrlji na Slované, češ, »kaj nam mari slovanstvo, mi si bomo pomagali brez njega.«

Toda časi se spreminjajo in s časom so postali drugih nazorov tudi Poljaki, ki so še nedavno samozavestno prezirali slovansko gibanje.

V novejšem času se tudi med poljskim narodom množe vrste tistih, ki vkljub starodavnemu nasprotstvu in antagonizmu med Poljaki in Rusi zagovarjajo bratski sporazum in sloge med slovanskimi narodi kot edino jamstvo boljše, srečnejše bodočnosti vseh Slovanov.

To je bilanca slovanskega gibanja v stari Evropi.

A tudi v Ameriki so se jeli Slovani živahno gibati. Ker tu ni opaziti tako ostrih interesnih nasprotstev med posameznimi narodi slovanskimi, kakor v Evropi, se je nadejati, da se bo tu slovanska ideja še lažje in uspešneje širila, kakor v stari domovini in da bo v najkrajšem času prešla vse sloje.

V resnici kažejo vsa znamenja na to, da bo v bližnji bodočnosti korakala na čelu slovanskega gibanja — Amerika.

Značilno in pomenljivo je v tem oziru dejstvo, da so se prav na skupščini poljskih Sokolov storili sklepi, ki imajo za razvoj slovanskih narodov dalekosežno važnost.

Na zboru ameriških poljskih Sokolov se je namreč soglasno in z navdušenjem sklenilo, da se osnuje zveza vseh slovanskih Sokolov v Ameriki ter se ustanovi vseslovanska politična zveza, ki bi naj odločevala o politiki slovanskih narodov v Ameriki...

Slovan stopa na dan tudi v Ameriki!

Pometajte pred svojim pragom!

Gotovi gospodje se zadnje dni ne prestano zadirajo v »Narodno tiskarno«, ker je odpovedala službo nekemu svojemu uslužbencu, in delajo se velike človekoljube. Prav, pravico kritikovati ima vsakdo, v zelo čudni luči pa se kaže tisti, ki kritikuje, a ima dovolj vzroka, da bi pometal pred svojim pragom. Lahko bi navedli kar tri slučaje, ko so gospoda mladinskega glasila vrgli kar tri osebe zapored iz svoje redakcije — brez vsake odpovedi, in kar je še najlepše, ne da bi jim izplačali zasluzka. Dva izmed teh sta se morala zateči k sodišču, da sta sploh prišla do svojega zasluzka. Kdaj pa je imela še »Narodna tiskarna« v takšnih zadevah opraviti s sodiščem? Zato gospoda, pometajte najprvo pred svojim pragom!

Škof Anton Bonaventura v stiski.

Nič novega, kaj ne? Saj je znano, da je škof Bonaventura v stiskah neprestano — v denarnih namreč. No, to pot ni škof v stiski radi denarja, marveč radi prefekta v svojih zavodih v Št. Vidu. Prefekta ne

more in ne more dobiti. Peterin kaplanin je že poslal dekret, da jih je imenoval za prefekta v št. vidskih zavodih, a vsak mu je že dekret vrnil, češ, da se čuti z imenovanjem za prefekta sicer silno počaščenega, vendar pa ponujane službe ne more sprejeti, ker ne čuti v sebi niti dovolj sposobnosti, niti potrebnega poklica. Škof je seveda silno užaljen in tudi jezen, ker se mu kaplani nečejo pokoriti, vendar pa si ne more pomagati. Kakor čujemo, je škof odposlal dekret že šestemu kaplanu. Temu je baje Anton Bonaventura zagrozil, da se mora njegovemu ukazu pokoriti brezpogojno, sicer da bo postopal z vso strogostjo. Zakaj neki se kaplani tako upirajo škofovemu povelju? Nemara preslabo plačuje prefekta? Če se uvažuje, kako slaba prede škofu v denarnem oziru, se pač lahko domneva, da je gmotno vprašanje tisto, ki igra glavno vlogo v upornosti kaplanov proti škofu. Sicer pa vsak delavec je vreden poštenega plačila in menda tudi kaplan. Ali ne gospod škof? Če ste se že kapricirali, da morate imeti svojo gimnazijo, potem tudi pošteno plačajte svoje ljudi. Brezplačno služiti pa vam niso dolžni niti vaši hlapci!

Iz deželnega dvorca.

Po mestu govore, da je prišel gospod Lampe na sled novi zaroti v deželnem dvorcu. Proti komu je bila naperjena ta zarota, se ne da poizvedeti, ker čuva v tem oziru »ekscelence finančni minister« najstrožjo tajnost. Pri vratarju deželnega dvorca, ki nam semtertja marsikaj zaupa, seveda pod pečatom stroge molčečnosti, smo mogli poizvedeti samo toliko, da zarotniki niso stregli po življenju niti ekscelenci Lampku, niti plemenitosti Šukljuetu. Končno je gospod vratar še pripomnil, da mu je jako žal, da mora varovati »amegahajmnes«, to pa lahko pove, da bo že on z glavarjem in Lampetom poskrbel, da »pijomterska« drevesa ne bodo zrasla do nebes. — Tako — le je nam povedal gospod vratar, ki je sedaj brez dvoma največji gospod v deželnem dvorcu.

»Kranjska šparkasa« in domači obrtniki.

Da je »Kranjska šparkasa« domačinom silno »naklonjena«, ve že vsakdo. Posebno gorka pa je domačim obrtnikom. Tem ne da zaslužiti niti vinarja in raje vsako stvar naroča v tujini, ako jo je treba tudi dvakrat preplačati. Pred nedavnim časom je gradila v Ljubljani hiralnico z malo kapelico. Pri tej kapelici je bilo oddati v napravo slikana steklena okna. Oglasil se je domačin strokovnjak, ki se je dotične obrti z najboljšim uspehom naučil na strokovnem zavodu v Monakovem. Po-

nudba njegova je bila nad vse zmer-na, toda ker je dotičnik slučajno Slo-venec, je »Kranjska šparkasa« nje-govo ponudbo kratkim potom odbila, ter naročila slikana okna — s Tirol-skega. Da je okna plačala mnogo dražje, kakor bi jih bil računil do-mačin, nam pač ni treba še posebe naglašati. Gospodje pri »Kranjski šparkasi« pač raje privoščijo zaslu-žek Tirolcem, kakor pa domačinom, menda zato, ker nosijo v njihov za-vod denar sami — Tirolci — po pu-meti namreč!

Obravnava proti župniku, ki je umo-ril svojo teto.

Kakor nam poročajo iz Zadra, je preiskava proti župniku Franu Tomaševiću in njegovi kuharici An-toniji Ostrič, ki sta dala umoriti žup-nikovo teto Ano Rančigaj, doma iz Gotovelj pri Celju, že zaključena. Govori se, da sta oba svoje dejanje že priznala. Obravnava se bo vršila pred porotnim sodiščem v Zadru. Ker pa je dnevni red za prihodnje porot-no zasedanje že določen, se priredi za obravnavo proti župniku Tomaševi-ću izredno porotno zasedanje.

Dr. Defranceschi res zapusti Novo mesto.

Iz Novega mesta nam pišejo: Vest, da zapusti dr. Defranceschi Novo mesto, je žal resnična. Kak udarec je to, ne samo za Novo mesto, marveč za vso Dolenjsko, nam pač ni treba poudarjati, eno pa lahko re-čemo, da je dr. Defranceschi za nas nenadomestljiv. Zato pričakujemo, da bodo merodajni krogi napeli vse svoje sile, da ohranijo gospoda dok-torja Novemu mestu in Dolenjski. Kakor čujemo, odide dr. Defrance-schi v Gorico radi nekega konflikta z deželnim odborom. Če je ta vest točna, seveda ne moremo vedeti.

Svarilo proti nakupu konj v Za-grebu.

Na merodajnem mestu smo iz-vedeli, da je izvoz konj iz mesta Za-greba v Avstrijo, torej tudi na Kranjsko, radi tega prepovedan, ker razsaja v Zagrebu smrkvost konj in vranični prisad. Ker se dne 4. ok-tobra v Zagrebu vrši javna razpro-daja 300 do 400 vojaških, za vojaštvo ne več sposobnih konj, ter se bržčas več strank iz Kranjske namerava te razprodaje udeležiti, opozarjamo dotične stranke na to prepoved iz-voza, oziroma uvoza na Kranjsko.

Ogenj.

Snoči proti pol 7. uri je naznanil čuvaj s Grada, da gori kozolec po-sestnice ge. Marije Ahlinove na Ilovici. V kozolecu je bilo okoli 200 stotov mrve in se sploh ne vé, kako je ogenj nastal. Na lice mesta došel je oddelek reševalnega in gasilnega

LISTEK.

Ljubezen in junaštva strahopetnega praporščaka.

Roman; spisal F. K.

VII.
(Dalje.)

Zmaga prince Evgena nad turško armado Halil paše je vzela turški posadki v Belgradu vsako upanje na osvobojenje in rešitev. Že dan po tej zmagi je belgrajski zapovednik stopil v dogovore s princem Evgenom in doseglo se je sporazumlje-nje. Turški posadki in turškemu pre-bivalstvu je princ Evgen dovolil svoboden odhod. Dne 22. avgusta 1717 ni bilo nobenega Turka več v Belgradu in je cesarska armada za-sedla mesto. Cesarsko doбили v ro-ke 600 topov, vse turško brodovje na Donavi in na Savi in ogromno mno-žino streliva.

Ravno na dan kapitulacije je do-spela v cesarski tabor četica mož, ki je nosila s sabo kirasirski prapor. Bili so to iz turškega tabora ubegli oficirji s Čerinom na čelu. Prihod te čete je spravil pokonci malone ves tabor. Vojaki in oficirji so hiteli sku-paj in viharno in prisrčno pozdrav-ljali osvobodjene oficirje. Vse je kri-čalo veselja, vse je oficirjem podaja-

lo roke in vse je vpraševalo, kako se jim je posrečilo pobegniti iz jetništva.

Čerin se je hotel tiho umakniti iz tega kroga. Kaj je bilo njemu mar vsega tega, ko je komaj čakal, da bi stopil pred svojega nekdanjega tova-riša in mu izročil iz turških rok srečno ugrabljeni prapor. A komaj se je bil oddaljil nekaj korakov od osvobojenih oficirjev, planili so vsi za njim in ga zadržali.

»Kam hočete, kaj nameravate?« so ga vpraševali.

»Prapor nesem tistemu, ki ga ima čuvati.«

Toda oficirji so ugovarjali in kar siloma so zadržali Čerina.

»Vsakemu, kar mu gre,« so od-ločili in obrnivši se do začudenih to-varišev, so jim rekli:

»Ta neznani mož nas je osvobo-dil; njemu se imamo zahvaliti, da smo utekli iz turškega jetništva. Re-šil nas je s smrtno nevarnostjo, da bi dobil kirasirski prapor, ki je bil v turških rokah. Ali ni prav, da ga vsaj roči poveljniku tabora in da vsaj sprejme dostojno zahvalo za njegovo veliko junaštvo?«

Strmeli so oficirji, čuvši ta po-jasnila, potem pa so, kakor na en glas, vsi zaklicali:

»Da, res je tako, pojdemo pred poveljnika.«

Obkoljeni od stotin oficirjev in vojakov so šli Čerin in osvobodjeni

jetniki proti šotoru, v katerem je prebival zapovednik tabora, general Maksimilijan grof Starhemberg. Hrup, ki ga je spotoma provzročala ta množica, je izvalil grofa Starhemberga iz njegovega šotora. Ko so ga zagledali oficirji in vojak, so zaorili burni »vivat« - klici in vsa množica se je zapodila pred general-ski šotor. Vse je kričalo in vsakdo izmed osvobojenih oficirjev je hotel poročati generalu. Le iz težka so viš-ji in starejši oficirji napravili red in mir in omogočili, da je eden osvobo-jencev poročal generalu o izvršenem begu in o Čerinovem junaštvu.

Že med tem pripovedovanjem so bili vsi pogledi obrnjeni na Čeri-na, a ko je general grof Starhem-berg po končanem poročilu snel klobuk in Čerinu podal roko, tedaj je vsa množica sledila njegovemu iz-gledu. Na tisoče pokrival se je dvig-nilo v zrak in iz tisoč grl so doneli »vivat« - klici. Bled in drhteč je stal Čerin sredi te množice in krčevito stiskal prapor k sebi, ne vedoč, kaj naj reče na generalovo vprašanje, kdo da je in kaj mu je bilo na tem, da je kirasirski prapor Turkom otel.

»Odgovorite mi vendar na moje vprašanje,« je dobrohotno rekel ge-neral, »saj je pač naravno, da želim princu Evgenu poročati o tem izred-nem slučaju.«

»O — ni treba,« je skoro prestra-šeno vzkliknil Čerin. »Kar sem sto-

ril, to se je zgodilo iz nagibov, ki jih ne morem razodeti. Pustite mi mojo skrivnost in dovolite, da izročim pra-por njegovemu čuvarju.«

General Starhemberg je zmaje-val z glavo. Ta skrivnostni človek, ki je izvršil veliko junaštvo, ga je vse bolj zanimal.

»Vsaj to lahko poveste, kdo da ste,« je dejal in smehlja je dostavil: »to moram celo zahtevati v ime-nu prince Evgena.«

Čerin je vzel iz žepa v papir in platno zavezano pisanje in je je mol-če izročil generalu.

»Pismo?« je ta vprašal. »In pi-sava mojega brata?«

»Da!« je potrdil Čerin. »Njego-va vzvišenost, gospod feldmaršal grof Starhemberg v Ljubljani mi je dal na vas to priporočilo.«

Poslušalci so se zganili. Priprost človek, ki ga nihče ne pozna, nosi se-boj priporočilno pismo feldmaršala grofa Starhemberga! Vse je trepetalo radovednosti in sam general nič manj od drugih. Naglo je odprl pis-mo, je preletel z očmi in se razočar-an obrnil do Čerina.

»To je malo! Moj brat mi piše: »Izročitelja tega pisma, Andreja Če-rina, ti toplo priporočam; če se obr-ne s kakim prošnjo do tebe, ustrezni mu.«

(Dalje prihaja.)

društva, ki je stopil takoj v akcijo. Ker je bila v obližju stoječa šupa v nevarnosti, so šli ljudje na streho in otepavali iskre z vejami. Pri tem je padel posestnik Fran Kramar s strehe in zadobil znatne notranje telesne poškodbe, a je odšel po padcu sam domov. Kozolec je pogorel do tal. Ahlinova je bila zavarovana, a zavarovalnina ne bode krila škode.

Ljubljancanom dobro znana gostilna na Drenikovem vrhu

bode skozi celo zimo odprta. Preskrbljena je z dobrimi jedili, kavo, mlekom in drugimi pijačami. Krasen razgled na mesto in Barje. Glej inserat.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Klerikalna protiučiteljska gonja obsojena. Včeraj se je pred tukajšnjim okrajnim sodiščem slednjič končala že parkrat preložena razprava o tožbi rudniškega učitelja Petriča proti klerikalnim rudniškim korifejam Jerneju in Janezu Babšku, Janezu Jeršinu, Jožetu Kamnikarju in Janezu Mlakarju. Ti možakarji so, kakor je našim bralcem že znano, s svojo obdolžitvijo, da je gospod Petrič neki učenik le zato dal dobro šolsko izpričevalo, ker mu je nosila krače, klobase itd., povzročili proti gospodu učitelju disciplinarno preiskavo, ki je bila pa zaradi pomanjkanja dokazov ustavljena. Gospod Petrič je možakarje tožil zaradi žaljenja časti. Opravljiveci so se pa jeli skrivati drug za drugega in akoravno niso mogli svojih trditvev dokazati, vendar niso hoteli ničesar preklcati. Se tako nesramni so bili, da so gosp. Petriča kar v sodni dvorani grdo žalili. Ko se je nad vsak dvom jasno pokazalo, da na gosp. Petriča ne pade niti senca kake nekretnosti in ko je bilo čisto gotovo, da bodo vsaj glavni krivci obsojeni, je včeraj tik pred razsodbo gosp. Petrič ponudil obtožencem poravnavo, če svoje obdolžitve prekličejo, kajti njemu ni bilo do tega, da je ta ali oni obsojen, temveč je le hotel, da se pred sodiščem pokaže resnica. Ošabni možakarji pa so poravnavo kratkomalo odklonili, češ, da nimajo ničesar preklčevati. Na ta način poravnava seveda ni bila mogoča in sodnik je razglasil razsodbo. Jožeta Kamnikarja je obsodil na tri tedne, Janeza Jeršina in Janeza Mlakarja pa vsakega na 14 dni zavora in je povrh vsakemu še odmeril po en post. Oprostil je pa Janeza in Jerneja Babška, to pa le zato, ker ni popolnoma dokazano, da sta o gosp. Petriču žaljivo govorila. Zahvalite se, možakarji, za zapor pri tistih, ki so vas proti gosp. Petriču nahujkali!

Razne stvari.

*** Bančni sleparji.** V Parizu so zaprli celo družbo bančnih sleparjev. Francoska in švicarska policija je že dlje časa stikala za sleparji, ki so izdajali železniške delnice in razne brezvrednostne papirje na Francoškem, v Švici in Belgiji. V Bernu so zaprli vodjo sleparjev, nekega Feliksa Maesa, ki se je izdajal za ravnatelja. Med pariškimi sleparji je tudi nek pisatelj in sin znanega slikarja Stevensa.

*** Brivski pomočniki demonstrirajo.** Brivski pomočniki na Dunaju so priredili pred namestništvom velike demonstracije. Z demonstracijami hočejo doseči, da bi se brivnice zapirale ob nedeljah ob 12. Policija je več brivcev zaprla.

*** Sveta družba.** Pred sodnikom Blacke v Chicagu se je moralo zagovarjati te dni 300 perzijskih prismojencev, katere sta spreobrnila duhovnika Andrew Urchan, 813 N. Clark Str. in E. Graham, 343 Chicago Ave. k »pravi veri«. Vseh 300 spreobrnenec je bilo z duhovnikoma vred obtoženih kaljenja miru. V nedeljo popoldne so se namreč dali krstiti na obrežju michiganskega jezera v Lincoln parku, a ker so bili pri tem svetem opravilu preveč glasni, je nekaj policajev vso družbo aretiralo. Sodnik jih je posvaril in nagnal.

*** Proti advokatom.** Politijski sodnik O'Neilly v Brooklynu je izdal odredbo, s katero se zabranjuje advokatom, ki nimajo posebnega posla pri sodiščih, potikati se v sodnem posloplju in loviti klijente.

*** Zopet vohun.** V Biaricu so zaprli poslovođjo zrakoplovca Moraneja, Nemea Widlanda. Osumljen je vohunstva. Widland ima v Biaricu ljubico, katero je v četrtki obiskal, toda med obiskom je bil aretiran. Widland je bil baže v zvezi z dvema drugima vohunoma, katere sta bila tudi te dni aretirana.

*** Valed pomanjkanja.** V berlinskem predmestju je trgovec Viljem Kladow sporazumno s svojo ženo odprl ponoči plin. Zjutraj so vrata s silo odprli. Kladow, njegova žena in štiriletna hčerka so bili mrtvi, trije drugi otroci so bili še pri življenju in bodo tudi okrevali. Mož in žena sta sklenila iti v smrt vsled prevelike bede.

*** Hotel tožen za 130.000 K.** Šestnajst bivših gostov toži upravo hotela ob Karerskem jezeru, v katerem je nedavno nastal požar, za odškodnino v skupnem znesku 130.000 kron. Tožniki trdijo, da jim je dotični požar povzročil toliko škodo na njihovi lastnini. Obravnava se vrši v Meranu in je bila v četrtki predstavljena na 2. november.

*** Roparski umor.** V Pragi so v njegovem stanovanju našli umorjenega bankirja Edvarda Kischea, brata vseučiliškega profesorja Kischea. V sobi je zmanjkalo več denarja in razne dragocenosti. O morileh ni nikakega sledu.

*** Duhovnik izstopil iz katoliške cerkve.** Duhovniku dr. Turiliju v Sermu v Italiji je vsled naročila iz Vatikana prepovedal škof maševati, ker je bil na sumu, da je modernist. Dr. Turili je nato škofu naznanil, da izstopi iz katoliške cerkve.

*** Hude šivilje.** V Parizu so šivilje zelo hude. Zdaj vse pariške šivilje štrajkajo. Šivilje pa gredo tudi na cesto demonstrirati in celo razbijat. V četrtki so vdrle v modno trgovino trgovca Isaca. Šivilje so vse razbile, kar se je dalo in vse po tleh razmetale. Isaca in njegovo hčer pa so prav pošteno preteple. Prišla je policija, ki je mnogo šivilj aretirala. Ko so se razjarjene šivilje odstranile iz trgovine, so našli Isaca mrtvega na tleh.

*** Zdravniški honorarji v starem Babilonu.** Ameriški raziskovalec starega Babilona, Harper, je obelodanil zelo zanimive podatke o zdravniških honorarjih za vladanja kralja Hamurabija okoli leta 2250 pred Kristom. Za njegovega vladanja se je plačalo zdravnikom honorar že po stanu in položaju bolnika. Operacija na plemenitahu ali knezu je bila mnogo dražja, nego operacija na sužnju. Življeju nevarne operacije na očeh so se plačale v Babilonu v tolikem iznosu, kolikor je tedaj znašal dveletni dohodek delavca. Operacija je seveda morala uspeti. Ako ni uspela, je bil zdravnik kaznovan z izgubo prsta. Sužnja, ki je med operacijo umrl, je moral zdravnik nadomestiti.

Kako se mora govoriti nemškimi porotniki?

V včerajšnjem uvodniku smo govorili o veleizdajskem procesu v Celovcu proti iredentistu Ferlugi, ki je bil od nemških porotnikov oproščen, dasi so priče izpovedale zanj dokaj obtežljivo in da si je bil dokazano, da je bil član družbe, ki je l. 1903. nabirala prostovoljce za laškega generala Ricciottija Garibaldija, ki je z njimi hotel napasti Avstrijo, in dasi je bilo dognano, da je bil član iste družbe, ki je dobila bombe iz Italije. Vkljub vsemu temu so nemški porotniki Ferlugo oprostili, ker jim je znal zagovornik dr. Messiner spretno brenkati na njih nemško-nacionalno struno.

Tako-le je govoril:

»Smo v dobi nacijonalizma — in še nikdar in v nobeni deželi, kakor v naši monarhiji, ni imel nacijonalizem take važnosti v kulturnem življenju tolikih narodov. Nacijonaliz-

em je doveden do največjega idejale. Znano je, koliko ljudi je krvavelo za idejal domovine.

Hudodelstva, ki jih more provzročiti nacijonalizem, se opirajo na velike idejale. Priznati treba in res je, da je idejalizem Italijanov včasih malo presmel. Pa tudi drugi narodi, ki nimajo zgodovine in kulture, kakor jo imajo Italijani, tudi drugi, novi narodi čutijo nepremagljivo hrepenenje po materi domovini, ljubezen, ki odstranja vse ovire za narod, kateremu pripadajo. Italijani v Istri in Trstu žive na ozkem ozemlju ob obrežju, ali pa v večjih mestih, obdani od vseh strani od hrvaških in slovenskih plazov, silečih na-nje. Žive v strahu, da italijanstvo mora zgubljovati dan za dnevom terena nasproti naraščajočemu napredovanju Slovanov. Trst je že po tretini slovenski!

Gospodje porotniki naj pomislijo, da bijejo Tržačani obupen boj za eksistenco; oni vedo, da bi bil vsak korak nazaj fatalen. Umljivo je, da vlada pobija njihove tendence. Ali vlada rabi prestroga sredstva. V vsaki narodni manifestaciji vidi irredentizem. Druge narodnosti morejo svobodno razobešati svoje zastave in samo Italijani ne. Radi razobešanja zastav se jih celo oistro kaznuje. Umeje se, da radi tega raste razburjenje. Nastajajo hudodelstva, glede katerih v drugih delih države ne prihaja nikomur na misel, da bi jih preganjal, ali pa se jih smatra kakor navadne prestopke. In kazni so težke.

Razburjenje provzroča nove manifestacije. Za vlado je vse ono, kar se godi v Trstu — irredentizem, ki pa ne obstoji drugje, nego v glavah eksaltiranih mladičev. In kakor tak je bedastoča.

Ali je še drug irredentizem, idejalen irredentizem, ki ga ne čutijo le Italijani, temveč ga čutimo tudi mi Nemci za svojo mater domovino, Nemčijo; to je najplemenitejši intelektualni irredentizem. Ali so morda pangermani protiaustriji? Zakaj Tržačanom ni dovoljeno častiti Garibaldija, med tem, ko moremo mi povzdigovati Bismarcka, kolikor hočemo, ki pa gotovo ni bil nič bolji prijatelj Avstrije?!

Treba torej razločevati med tema dvema irredentizmoma: med idejalnim irredentizmom vsega naroda in eksaltiranim nekaterih mladičev. Smešno in absurdno je, bati se tega slednjega.

Italijani kriče, da se jim godi krivica in imajo pravo, da kriče, ako primerjajo način, kakor se postopa z njimi, z načinom, kakor se postopa n. pr. s Slovanii! Ko je bila Avstrija na predvečer vojne s Srbijo, so Čehi prirejali srbofilske demonstracije, ki nimajo primere: poteptali so v blato in zažgali avstrijsko zastavo, a nihče zato ni bil kaznovan več, nego s kako uro zavora. (???)

To je svoboda in je lepo v državi, ki bi hotela biti svobodna. Ali potem naj se postopa z vsemi enako, tudi z Italijani, ki niso nikdar delali takih vrst manifestacij!

Tako lepo je govoril dr. Messiner o ubogih zatiranih Nemcih in Italijanih v Avstriji, celovškimi porotnikom pa so se topila srca ginjenosti in jeli so se jim smiliti revčki Italijani, ki imajo toliko pretrpeti od hudobnih Slovencev. In šli so ter oprostili Ferlugo — vkljub bombam in petardam!

Tako-le če človek objektivno razmišlja vso stvar, so imeli porotniki prav in njih sodbo mora odobriti vsak pameten misleč človek in brez zadržka nota bene.

In zakaj potem pišemo o tem slučaju? Mislimo si, kaj bi bilo, ako bi bil na Ferlugovemu mestu Slovenec.

Pa še nekaj! V Ljubljani se pripravlja proces proti celi vrsti mladih ljudi radi — protivojaške (!!) propagande. Ali bo tu sodba tudi taka, kakor v Celovcu? Altroče!

Za kratek čas.

— Moj fantič se prav lepo razvija. Zdaj že kliče: »ata — ata!«

— Prava reč! Moj kliče že: »hata — hata!«

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Matko Pustecovnik.

Borzna poročila.

Dunaj, 30. septembra. Razpoloženje na borzi se je pod vtiskom težkoč, ki so nastale na denarnem trgu, poslabšalo. Spekulacija je bila jako previdna in kurzi so z malimi izjemami trpeli. Nazadovale so zlasti Lloydove akcije in 3% prioritete južne železnice. Na drugi strani pa je bilo pri akcijah državnih železnic, pri orožarskih akcijah, pri akcijah Škodovih tovarn ter pri akcijah avstrogrške banke opažati živahnejše gibanje, ki pa vendar ni moglo v splošnem izpremeniti položaja. Rente so bile mirne.

Dunaj, 30. septembra. V finančnih krogih se smatra zvišanje diskonta rent za 1% za neizogibno.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 1. oktobra 1910.

Maloznačajni papirji.	Denar	Blagovni
4% majeva renta	93.25	93.45
4.2% srebrna renta	97.15	97.35
4% avstr. krona renta	93.25	93.45
4% ogr.	91.50	91.70
4% kranjsko deželno posojilo	96.—	97.—
4% k. o. češke dež. banke	94.—	95.—

Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/2	226.50	232.50
„ „ 1864	322.—	328.—
„ tisk	156.50	162.50
„ zemeljske l. izdaje	298.50	304.50
„ „ II.	279.30	285.30
„ ogrske hipotekne	243.50	254.50
„ dun. komunalne	530.—	540.—
„ avstr. kreditne	519.75	529.75
„ ljubljanske	89.75	95.75
„ avstr. rdeč. križa	62.50	66.50
„ ogr.	38.50	42.50
„ bazilika	28.60	32.60
„ turške	257.50	260.50

Debitno.		
Ljubljanske kreditne banke	446.—	448.—
Avstr. kreditnega zavoda	668.75	669.75
Dunajske bančne družbe	559.75	560.75
Južne železnice	117.50	118.50
Državne železnice	759.75	760.75
Alpine-Montan	768.—	769.—
Češke sladkorne družbe	260.—	261.—
Živnostenske banke	272.75	274.75

Valute.		
Cekini	11.37	11.40
Marke	117.60	117.80
Franki	95.35	95.45
Lire	94.55	94.75
Rublji	254.75	255.50

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. oktobra 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910.	za 50 kg	10.01
Pšenica za april 1911.	za 50 kg	10.34
Rž za oktober 1910.	za 50 kg	7.32
Koruzza za maj 1911.	za 50 kg	5.53
Oves za oktober 1910.	za 50 kg	7.78

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5.
na vogalu Kraflove ulice (nasproti glavne pošte)

znano najboljšje perilo

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Drenikov vrh.

Gostilna na Drenikovem vrhu

bode skozi celo zimo odprta.

Dobi se vedno dobra kava, mleko, sir, maslo itd., vsako nedeljo pa sveže domače jetrne in krvave klobase. — Toči se pristno štajersko vino in sveže budjeviško pivo. — Cenjenim gostom in znancem se vljudno priporočata 183

F. M. Bahnik.

Cena in točna postrežba.

Eng. Franchetti
v Ljubljani, Sodnijska ulica 2,
nasproti kavarno „Evropa“
priporoča svojo elegantno in higijenično
urejeno
brivnico
in prodajo raznih dišav in kozmetičnih predmetov.
Svoji k svojimi!

Prešernove slike
prodaja in pošilja po poštani povzela
Iv. Bonač v Ljubljani.

Cena slike 5 kren. 2073

Mesto posebnega obvestila.

Miha Ažman in dr. Josip Ažman naznanjata potrta v svojem
in v imenu vseh sorodnikov, da je njiju preljubljena žena oziroma mati

Marija Ažman roj. Texter

hišnega poslužnika žena

v petek, dne 30. septembra 1910 ob 7. uri zvečer po mučni bolezni, previ-
dena s svetotajstvi za umirajoče v 58. letu svoje starosti, mirno zaspala
v Gospodu.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v nedeljo, dne 2. oktobra t. l. ob 4
uri popoldne iz hiše žalosti Cesta na Južno železnico št. 26, na pokopa-
lišče k Sv. Križu. — Venci se hvaležno odklanjajo.

Sv. Maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

V Ljubljani, 1. oktobra 1910.

Prvi slovenski pogrebni zavod Jos. Turk.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrirana zadruga s omejenim jamstvom

Glavni prostori: Štebnurjeva ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — **Nametam menjalnic:** zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— **Ekontira** trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dbe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najcenejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica št. 2.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje
od dne vloge po 4 1/2 % čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne
papirje vseh vrst po dnevni kurzi.

Delniška glavica: K 5.000.000—

Rezervni zaklad: K 450.000—

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Leta 1873. ustanovljena delniška družba
Kranjska stavbinska družba v Ljubljani

Stavbeno podjetništvo; pisarna za arhitekture in stavbenotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za
stavbena in fina dela; opokarne s strojnim obratom v Kozozah in na Viču; kamnelomi v Podpečih in v Opatiji.

Telefon št. 16.

Priporoča se za stavbena dela vsake vrste.

163

Telefon št. 16.

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

Največji, najvarnejši
slov. denarni zavod.

LJUBLJANA

Prešernova ulica št. 3.

LJUBLJANA

Obstoječih vlog nad 38 milijonov kren. — Denarni promet do 31. dec. 1909 nad 518 milijonov kren. — Rezervni zaklad nad 1 milijon kren.

Za varnost vložnega denarja jamči zvržen rezervni zaklad še
mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso davno močjo.
Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z
vložnim denarjem. — Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po

4 1/2 %

brez odbitka; nevzdržane obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapi-
talu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posoja na zemljišča po 5%, obresti in proti amortizaciji po najmanj
1/4 % na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične **domače hranilnice**, v podpiranje
slovenskih trgovcev in obrtnikov pa **kreditno društvo**.

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovenski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domačo slovensko za-
vodo, da more nalogo,
ki si jo je postavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi
je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

Opromeni rezervni fond E 42.812.707— jamči za popolno varnost.

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi cenami za preskrbovanje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovenska zavarovalnica z vsakozori slovensko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in ohranjanjem narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje druge volje

generalni zastop banko „Slavije“ v Ljubljani.

Napomeni